

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμιαν ἀρχήν.

ΟΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συδρομὴ προκληρωτὰ στὴν Ἑλλάδα 12 δρ στὸ δξω τῆς Ἑλλάδος 18. Ἐκδίδεται τρίς τῆ εβδομακί, ἀπὸ 7—8 πρὸ μεσημέριος; φύλλα. Γιὰ κάμμιαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμὴ, οὔτε γιὰ τὰς γ' ὑποτοπιήσεις. Κάμμιαν καταχώρησι εἶτε τυτωδῆ, εἶτε μὴ, εἰς ἐπιστοδέρεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουσι γράμματα πρέπει νὰ ἔχουσι πάντοτεσ ὑπογραφή, καὶ ἡ ὑπογραφή τουσ θὰ τυπώνεται. Διέξουσι καὶ αὐτοὶ δὲν γίνετα, καὶ ὅσοι θέλουσι νὰ κάνοσι τίτοις καὶ πᾶν σ' ἄλλαισ ἐφημερίδαι. Γράφε ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουσι πολλὰ, νὰ ξέρουσι πῶσ τὰ γράμματα τουσ δὲν θὰ διαβίζωτα.

1

Κόρυς ταχυδρομικὴ ἐπιστάτη τοῦ Ναυπλίου, θέλουσι δηλαδὴ νὰ σοῦ ἐγάνουσι ἀθανιὰ πῶσ κρατεῖσ τῆς ἐφημερίδαι τῶν ἀνθρώπων ὡσ καθὼσ καὶ τὸν Παληάνθρωπο καὶ δὲν τὸν μοιράζεις σὲ κείνουσ ποῦ στέλλουσι.

Σ' αὐτὸ δὲν φταισ σὺ, καὶ ἀλήθεια ἂν ἦτανε, ὅσο ὁ Θεὸς ποῦ σέκανε φιλοαναγνώστη. Τίσ πταίει, ἔπειτα τί ταχυδρομικὴσ ἐπιστάτησ θὰ ἦσουσι, ἂν δὲν ἦγες καὶ τὸ δικαίωμα νὰ διαβάζεις τῆσ τσάμπαισ τῆσ ἐφημερίδαι τῶν ἄλλων; Κάτι ἤθελαν τάχα νὰ σὲ κατηγορίσουσι καὶ σένα, ἀλλὰ δὲν κολλᾶ πὲσ τουσ.

2

Ἀπὸ τὸν Πύργο τῆσ Μάκρης θάλασσαι μᾶς γράφουσι ὅτι ὁ πρόεδροσ ἐκεῖ τοῦ συλλόγου τῶν, ἔκανε λέει ρεντικὸτα καὶ κάνει τὸν μεγάλο τῶρα ἐνῶ εἶνε ἕνασ ἐσέκογλουσ.

Αὐτὰ, κύριοι ἔξω Ἕλληνεσ, εἶνε καθαρῶτατα ἀτομικὰ, καὶ ἂν φορῆ τῶρα ὁ ἀνθρωποσ καπέλο ἀπὸ τὸ μπιτ-παζάρ δὲν τῆκεψε. Ἐμένα μοῦ λὲν πῶσ ἔκλεφτε τὰ σηκοτάκια ἀπὸ τὰ μαγειριά μὲ κοτζάμ σάτυροσ στοῦσ δρόμουσ κολλημέναι καὶ δὲν θυμῶνω. Μὰ ὡσ τὸ τέλος δὲν θὰ πάψετε αὐταῖσ τῆσ ἀηθείαισ, γιὰ τὸν Θεὸ.

3

Ἐδῶ ἀπάνω σ' αὐτὴ τὴν κουδέντη τὴν ἀποπανιὴ θυμήθηκα νὰ σᾶσ πῶ, ὅτι καθὼσ πᾶμε, δὲν θὰ μπορούμε νὰ φορέσωμε καὶ καινούργιο πινατόνι στοῦν νικολῆ μασ, χωρὶσ νὰ μὴ μᾶσ περάσουσι καὶ γι' αὐτὸ τῆσ ἐφημερίδαι.

Αὐτὰ λέγονται χαμερπέστατα πάθη καὶ μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἄχρεια γενήματα φητασίαισ.

4

Ρώτησα χθὲσ τὸν ἐπὶ τῆσ σούφραι ὑπουργό μασ Σπύρο Τσαγκάρη καὶ τοῦ εἶπα ὅτι ἔχει κάμποσαισ βδομάδαι νὰ μᾶσ δείξῃ τὸ δοῦνα, ἐνῶ τὸ λαβεῖν τὸ μαζεύει:

— Μὰ πιστεύω μὲ τὸ προχθεσινὸ φύλλο νὰ εἶμαστε τὸ ἰσοζύγιον. Μοῦ ἀπάντησε.

Ποῦ ἰσοζύγιον μασκαρᾶ, ποῦ τόμαθεσ τὸ ἰσοζύγιον, ἀπὸ τὸν Τρικοῦπη; Πολὺ καλὰ αὐτὸ μᾶσ ἔλειπε, νὰ σοῦ πέρουσι τὰ λεπτά σου καὶ νὰ σοῦ λὲν ἔπειτα πῶσ εἶμαστε στὸ ἰσοζύγιον. Νὰ αὐτὰ μᾶσ κάνει τῶρα ὁ μασκαρᾶσ ὁ Τρικοῦπησ σασ, νὰ μᾶσ μάθη καὶ τὰ ἰσοζύγια τῆσ σούφραισ.

Τῶρα θὰ ψουνίζω ὅλο βερεσέ, καὶ ἅμα μοῦ γυρεύουσι παράδεισ δὲν ἔχει παρὰ μία καὶ καλὴ καὶ νέτη σκέτη ἀπάντησι.

— Βρισίμαστε, ἦτεσ ἔχεισ νὰ λαμβάνεις ἦτεσ ἔχω νὰ σοῦ δίνω στὸ ἰσοζύγιον.

5

Ὁ κύρ Χρήττοσ λάει Πριτονιτάριοσ πῆγε μ' ἕνα ταμπουρῆ στὴν Αἴγινη καὶ ἐλονυχτίσ δὲν ἀφίνει τοῦσ ἀνθρώπουσ τῆσ συνοικίαισ Πλάκαισ νὰ κοιμηθοῦν.

Καὶ αὐτὸ εἶναι μιὰ ἀνοησία μεγάλη, διότι ἴσα ἴσα ἐδῶ πηγαίνει ἡ μουσικὴ στὸ παλάτι κάθε πρωτ καὶ ζυπνᾶ τὸν βασιλεῖα, καὶ σᾶσ νὰ σᾶσ ζυπνοῦν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα ἔχετε καὶ παράπονο.

Πρέπει μάλιστα καὶ νὰ τὸν πληρόνετε ἀφοῦ ἀκούτε δωρεάν μουσικὴ καὶ ἔστω καὶ χωρὶσ νὰ θέλετε. Βρὲ ζωᾶ, δὲν ξέρετε ὅτι ἡ μουσικὴ ἐξευγενίζει τὸν ἀνθρωπο καὶ ἐξημερώνει τὰ ζωᾶ; Μὰ δὲν σᾶσ ἀφίνοσι νὰ κοιμηθῆτε. Σωστὸ, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ δουλειὰ γίνεται ὡσ ποῦ νὰ ξημερωθῆτε.

6

Ἀπὸ τὸ Κάιρο μᾶσ παραπονοῦνται πῶσ ἐπῆγε ἐκεῖ ἕνασ ἔμποροσ ἀπὸ τὴν Τρίπολι ὁ κύρ Ἀναστάσεισ γιὰ χασίσ, καὶ δηλαδὴ ἔρριξε στοῦσ πατριώτασ του καὶ σὲ ὄσουσ τὸν περιποιήθηκασι καὶ κανονάκια βερεσιδιῶν.

Αὐτὸ εἶναι μιὰ ἐξυπνάδα του καὶ θὰ ἦτανε ἀνάξιοσ νὰ ὀνομάζεται μωραίτησ ἂν δὲν τοῦσ γελοῦτε, ἐκεῖνο ὅμωσ ποῦ μᾶσ ἐνδιαφέρει πολὺ, εἶναι ὅτι πρώτη φορὰ μαθένομε ὅτι ἀπὸ τὸ Κάιρο κουβαλοῦν ἐδῶ τὸ χασίσ, καὶ δεύτερο, τὸ σπουδαιότερο, ποῦ θέλομε νὰ μάθωμε ἀπὸ ποιά σκάλα ξεμπαρκαρίζεται ἐδῶ αὐτὸ τὸ φοβερὸ χασίσ χωρὶσ τελώνιο.

Ἐπειτα ἀποροῦμε σὰν βλάκεισ ποῦ τὸ βρίσκουσι τὸ χασίσ οἱ φυλακωμένοι.

Νὰ ἀπὸ τὸ Κάιρο, καὶ τὸν κύρ Ἀναστάσει.

Ἐπίροχον κάτι πράγματα πού δὲν τὰ τρῶν οὔτε οἱ σκύλοι πλέον καὶ κῦτὰ λέγονται ἢ ἀδικίας. Μιὰ ἀπ' αὐταῖς τῆς ἀδικίας πού δὲν τῆς τρῶν καὶ τὰ σκυλιά εἶναι καὶ ἐκείνη πού ἔκανε ὁ ἀξιότιμος συμπολίτης μας καὶ φίλος μου κύρ ἀγροτικός ἀστυνόμος μὲ τὸ νὰ ἔπαψε ἀδίκια τρεῖς τέτσερους ἀγροφύλακας ὑστερὰ ἀπὸ πολυετῆ ὑπηρεσία στὸ κυβερνο καὶ ἰδίως τὸν Σατζημιγάλη πού ὑπηρετήσες 18 χρόνια ὡς ἀγροφύλακας.

Καπετλὸν Ἀνδρέας.

Ἄν ὁ ἄνθρωπος ἦτανε στὸ ἔργο του κακὸς πῶς τὸν διατήρησαν τόσα χρόνια στὴν ὑπηρεσία ὡς καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους καὶ τώρα βρέθηκε νὰ πέση τὸ πελέκι σ' αὐτούς ;

Ἄ κύριε, ἀγροτικὸ ἀστυνόμο, ἀδίκια ἔκανες καὶ δὲν σκέφτηκες καλά. Θὰ πῆς πῶς σὲ πίκσαν κομματικὰ συμφέροντα καὶ ἄλλοι ἀνώτεροι.

Ἄν ἦναι ἔτσι. Πικρὸν, δὲν φταῖς σὺ ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού σὲ κάνουν νὰ φταῖς χωρὶς νὰ θέλγῃς, καὶ πρόσεξε καλά νὰ μὴ τοὺς ξαναπάψῃς τώρα πού εἶνε παυμένοι διότι . . . . δὲν ξαναπαύονται, ἀλλὰ νὰ τὸ θυμᾶσαι.

Σήμερον αὐτὸ τὸ βράδυ θὰ παρασταθῇ στὸ παλαιὸ θέατρο ὁ Κατζαντώνης, ἐθνικὸ δρᾶμα, εἰς τὸ ὁποῖο ἡ εἴσοδος ἔχει 2,20 μαζὺ μὲ κάθισμα πρώτη θέσις καὶ γιὰ τοὺς ἀξιωματικούς μιὰ καὶ δέκα μονάχα εἰς δὲ τὰ θεωρεῖα τῆς **τρίτης** σειρᾶς εἶνε ἐλεύθερη ἡ εἴσοδος.

Τέλος πάντων αὐτὴ ἡ παράστασις εἶνε μία λίαν περ συγκινητικὴ καὶ ἐθνικὴ μάλιστα καὶ φανταστῆτε πού θὰ πάω κ' ἐγώ.

Καὶ ξέρετε, κύριοι, τί πράγμα ἦτανε ὁ Κατζαντώνης; Μάθετε λοιπὸν ὅτι ὁ Κατζαντώνης ἦτανε γυιὸς τοῦ Κατζαντώνη καὶ . . . .

Μὰ πάλι δὲν θὰ σᾶς πῶ ὅλη τὴν ἱστορία του ἀπὸξω ἐγώ, γιὰ τὸ τότε ἀφοῦ τὴν μάθετε τί θὰ πάτε νὰ δῆτε στὸ θέατρο. Τέλος πάντων ἄς πάμε νὰ δοῦμε τὸν Κατσαντώνη καὶ νὰ τὸν γνωρίσωμε ἐκ τοῦ πλησίον γιὰ νὰ γνωρίσωμε καὶ τοῖς ἀρχαίους ἥρωας εἴχαμε.

Εἰς τὸν δρόμο τοῦ Πραξιτέλου πού εἶναι καὶ κοντὰ στοὺς ἀγίους Θεοδώρους ὑπάρχει ἕνα σαντουρινιὸ κρασοπουλιό. Τὰ κρασὰ του εἶναι ἀδολα καὶ γνήσια, μαῦρα ἀσπρα καὶ κίτρινα. Γιὰ τὰ σπίτια αὐτὰ τὰ κρασὰ εἶναι Θεὸς, ἀλλὰ καὶ ὄξω ὅταν τὰ πίνῃ εἶναι πιὸ Θεοί. Ἔχει καὶ νέκταρ, ἦγουν ἕνα μαῦρο πέντε χρονῶν κρασί ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι νὰ τὸ πίνουν μόνον οἱ νεκροὶ καὶ νὰ ἀναστήθονται. Λοιπὸν, ἄλλοι κύριοι, εἰς τὸ σαντουρινιὸ εἰς τοῦ Γεωργίου Ζάννε ὀλίγο παρὰ κάτω ἀπὸ τὸ Γερμανικὸ Φοῦρνο.

Φοιτητῆς πτωχὸς γυρεύει παραδόσεις ἢ γραφικὴ ὑπηρεσία μὲ μέτρια ἀμοιβή. Πληροφορίαι δίνονται εἰς τὸ ξενοδοχεῖο ἢ Περιστέρᾳ, πού εἶναι στὸ δρόμο τῆς Χρυσοσπηλιώτισσας.

Καφενεῖον «Παληάνθρωπος».

Α. Κουρκουνάκη καὶ Σᾶς.

Ἔτσι ὀνομάστηκε ἕνα καφενεῖο πού τὸ βάφτισε ὁ Παληάνθρωπος τοῦ Παληάνθρώπου καὶ τὸ διαφθύνει ὁ Α. Κουρκουνάκης καὶ ὁ Σπύρος Τσαγκάρης, ὁ ἐπὶ τῆς σούφρας ὑπουργός μας. Εἶναι καὶ βρίσκεται, καὶ δὲν μπορεί νὰ τὸ μετακουήσῃ κανεὶς ἀπὸ τῆ θέσι του καὶ κοντὰ στὴν ἀγορὰ καὶ εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἀδελφῶν Λούμη καὶ ἀπέναντι εἰς τὸ εανοποιεῖον ἦγουν φαναριζίδικο τῶν ἀδελφῶν Καλλιῶν καὶ εἰς τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Βουτυρᾶ.

Λοιπὸν σ' αὐτὸ τὸ καφενεῖο ὅποιος ἀπὸ τοὺς Πειραιώτας πηγαίνει θὰ βρεῖται τρεῖς καλά. Ἰπηρεσία στὸ μουμέντο. Ὅλαις τῆς ἐφημερίδες τῆς Ἀθήνας κάρτα πιάγκα καὶ τόμπουλα τὸ βράδυ.

Ἄμ τι ἄλλο θέλετε ; Γιὰ πηγαίνετε καὶ κάπου κάπου ἐκεῖ, νὰ δοῦμε μᾶς καὶ μᾶς κοροιδεύουν, καὶ ἔτσι φαίνεται, γιὰ τὸ κείνος πού βγάζει τὴν τόμπουλα σταυρῶναι τὸν κόσμον μὲ τὰ ἀστεῖά του.

Μόνον ὅσοι εἶναι σωστοὶ παληάνθρωποι δὲν θὰ πηγαίνουν εἰς τὸ καλὸ καφενεῖον τοῦ «Παληάνθρώπου» πού εἶναι στὸν Περαία..

Ἡ ἀπελπισία τῶν πεινασμένων.

Τὸ Ἐλαιοτριβεῖον

τοῦ Νικολάου Δ. Αἰγινήτου, φέρνει σὲ εἰδοποίησι στοὺς πελάτας του, τοὺς ἀπειροπληθεῖς, ὅτι ἀγοράζει Ἑλληνεὶς μὲ ἀνταλλαγὴ Ἑλλάτου, ἦγουν σὰς δέχεται 33 ὀκάδες Ἑλληνεὶς καὶ δίνει ἕνα ξυστὶ λάδι ἦγουν σὰς πεντέμισον ὀκάδες, ὄξω ἀπὸ Μεγαρίτικες καὶ μαδητές. Κοντὰ σ' αὐτὸ δίνεται καὶ ἀράδα σ' ὅσους ἔχουν Ἑλληνεὶς γιὰ ἄλεσμα, καὶ ἔλαιον καθαρὸν τῆς ἀρσεκείας παντὸς ἐργομένου. Τρέξετε λοιπὸν νὰ βρῆτε ἀράδα, πρὶν σᾶς πάρουν ἄλλοι τὴν ἀράδα. **Τριμύτης ἄκρα.**